

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredno nedeljo in praznike. — Inserati do 30 petič 2. Din, do 100 vrst 2.50 Din, večji inserati petič 4. Din. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Upravništvo: Knafljeva ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

General Hadžić se posvetuje z ministrskimi kandidati

Sestavljanje vlade napreduje le počasi — Hadžić je velik optimist — Nov manever vukičevićevcev — Sestanek prečanskih ministrskih kandidatov

— Beograd, 16. julija. Z današnjim dnevom je stopila vladna kriza v zaključno fazo. Mandator krone general Hadžić je pričel danes razgovore z osebami, ki prihajajo v poštev za sestavo njegovega kabineta. Izbrani gospodarski strokovnjaki in znanstveniki so bili že včeraj pozvani, naj sigurno pridejo tekom današnjega dne v Beograd. Z malimi izjemami so že vsi ministrski kandidati zbrani v Beogradu in je general Hadžić danes pričel z njimi oficijelne razgovore.

Danes popoldne se je najprej sestel z dr. Jaško Račićem, zdravnikom iz Splita, ki je, kakor se zatrjuje, eden najresnejših kandidatov za resor ministrstva narodnega zdravja. Njuno sestanek je bil precej kratek. Pred tem sestanekom je bil dr. Račić v avdijenci na dvoru.

Nato je imel general Hadžić skoraj dveurni sestanek z dr. Pliverićem, namestnikom generalnega ravnatelja Prve hrvatske štedionice v Zagrebu. Zatrjuje se, da je dr. Pliverić določen, da prevzame eden najvažnejših resorov in stoji v kombinaciji z dr. Gjurićem za prevzem finančnega ministrstva. Dr. Pliverić je predsednik Zveze denarnih zavodov in priznan finančni strokovnjak. Po tem sestaneku je dr. Pliverić izjavil novinarjem, da sta z generalom Hadžićem govorila zgolj o situaciji. Na izrecno vprašanje novi-

narjev, ali bo stopil v Hadžičev kabinet, je dr. Pliverić izjavil, da se o tem še ni govorilo.

General Hadžić je po tem sestanku odšel na dvor v avdijenco. Odhajajoč iz svojega kabineta je na vprašanje novinarjev, kakšna je situacija, izjavil:

»Danes sem pričel razgovore z ministrskimi kandidati. Doslej sem imel sestanek z dr. Račićem in dr. Pliverićem.«

»Ali bosta stopila v vašo vlado?«

»O tem se še ni definitivno govorilo. Razpravljali smo samo o situaciji. Sedaj grem v avdijenco, da poročam o teh razgovorih vladarju.«

»Ali upate na uspeh? Kakšno je razpoloženje?«

»Zelo dobro.«

Izmed ostalih ministrskih kandidatov so navzoči v Beogradu že profesor dr. Silović in dr. Stražnički iz Zagreba, pričakuje pa se tudi prihod prof. dr. Pitamica in generalnega tajnika dr. Windischerja iz Ljubljane, ki sta bila v soboto pozvana od generala Hadžića. Londonski poslanik Gjurić prispe še jutri popoldne. Zato danes še ni pričakovati definitivnih odločitev glede sestave Hadžičeve vlade. Popoldne bo general Hadžić nadaljeval razgovore z ostalimi kandidati in bo po vsej verjetnosti šel v sredo ali četrtek sestavljen definitivna lista novega kabineta.

V političnih krogih še vedno živahno razpravljajo, kakšen značaj bo imela Hadžičeva vlada. Hegemonisti si slejkoprej prizadevajo, da bi izsilili delovno vlado, ki bi vsaj še nekaj časa nadaljevala delo v Narodni skupščini ter tako na zunaj omilila popoln debakle Korošec-Vukičevićevega režima. Zlasti okolica Vukičevića je pridno na delu, da z intrigami prepreči nevtralnemu volilno vlado. Včeraj se je vršila v radikalnem klubu triurna konferenca Vukičevićevih ožjih pristašev. Na tej seji je bilo sklenjeno, da se skliče za danes popoldne seja radikalnega kluba. Vukičević za stopa mnenje, da Aca Stanojević ni bil upravičen zastopati pri kralju in generalu Hadžiću radikalno stranko in da mora zato šele radikalni klub zavzeti svoje definitivno stališče do Hadžičevega mandata.

Popoldne se bo vršil v kabinetu načelnika ministrstva za narodno zdravje dr. Štamparja sestanek vseh prečanskih ministrskih kandidatov, da se dogovore glede enotnega stališča, glede značaja bodoče vlade in svojega sodelovanja v njej. Kakor se zatrjuje v dobro informiranih krogih, odklanjajo vsi prečanski kandidati vsako nadalnje sodelovanje z Narodno skupščino ter zahtevajo, da ima bodoča vlada značaj delovno-volilne vlade, ki bi takoj odgodila Narodno skupščino, v jeseni pa jo razpustila in razpisala nove volitve.

Francoski glas o položaju na Balkanu

Pariz, 16. julija. »Echo de Paris« razpravlja v daljšem članku o položaju na Balkanu in naglašja med drugim: Z umorom Protogerova in z atentatom na šefa javne varnosti Žiko Lazića v Jugoslaviji stopa makedonska revolucionarna organizacija zopet v ospredje. List nato popisuje krvavo zgodovino te organizacije ter naglašja, da je Protogerov predstavljal v zadnjem času pomirljivejšo strujo, ki je pripočela, naj se preneha z nadaljnjimi atentati in nemiri v Južni Srbiji. Protogerov se je nameraval prvotno umakniti v inozemstvo, je pa šel v zadnjem času svoj načrt spremenil, kar je postalo zanj pogubno. Da bi makedonska revolucionarna organizacija pokazala, da s smrtjo Protogerova ni ničesar izgubila, ter da je še vedno močna in odločna, je klub zapor bolgarsko-jugoslovenske meje poslala v Beograd svoje ljudi, da ubijejo onega, ki je v imenu svoje vlade skrbel za red v Južni Srbiji. Iz pisave makedonskih revolucionarnih listov, zlasti pa njihovega glavnega glasila v Zenevi, je razvidno, da so krvavi dogodki v jugoslovenski Narodni skupščini 20. junija vzbudili v vrstah makedonskega revolucionarnega komiteta neopravičene nade. Domisljajo so si, da se kraljevina SHS cepi in razpada ter so zato podvojili svoje napore. Pozabili so, da si jugoslovenski kralj prizadeva sestaviti nestranksko vlado in da je jugoslovenska država preživela že mnogo težje čase. Asimilacija Makedonije bi bila morda že davno končana, če bi ne obstajalo sovražno razpoloženje proti Jugoslaviji in Italiji. Bolgaritji in na Madžarskem, ki od blizu in daleč delajo na to, da povečajo obstoječe nezadovoljstvo. Treba pa je povedati vsemu svetu, da so vsi oni, ki še danes mislijo na revanžo in ki sovražno upirajo svoje oči na Beograd, tudi sovražniki miru v Evropi.

PANGALOSOVA ZAHTEVA

Pariz, 16. julija. »Matin« poroča iz Aten, da je general Pangalos, ki je bil včeraj po 23 mesečni ječi izpuščen iz zapora, zahteval od Venizelosa, naj ga zopet instalira kot predsednika republike.

Podoknica Stepanu Radiću

Zagreb, 1. julija. n. V ponedeljek 16. t. m. bodo zagrebški meštari pridelili Stepanu Radiću pred njegovo vilo podoknico.

Blaženi Zadar

Zadar, 1. julija. 6. Tu so oblasti prepovedale ženskam nositi obleke brez rokavov, in to ne samo v cerkvi, temveč tudi na ulicah. Na zadrskem korzu so karabinierji ustavili te dni dve dami, ki sta nosili obleke brez rokavov. Proti njima se ni postopalo samo policija, temveč so jima karabinierji pritiskali na gole roke tudi pečat »Reggia prefettura«. O tej senzaciji se govori po vsej okolici.

Atentator je še pri zavesti

Preiskava o atentatu na Žiko Lazića se mrzlično nadaljuje — Senzacionalna razkritja o atentatorju in njegovih pomočnikih

— Beograd, 16. julija. Policija z vso energijo nadaljuje preiskavo glede atentata na šefa javne varnosti Žiko Lazića. Žika Lazić se počuti zelo dobro. Rana se celi normalno in Lazić bo že v par dneh zapustil bolnico. Stanje atentatorja se je tekom včerajšnjega dne tako poslabšalo, da so vsak trenutek računali z nastopom smrti. Tekom noči pa je atentator prišel zopet k zavesti ter je nekaj časa celo čital beograjske liste. Pozneje je zaspal in je v spanju govoril o svoji materi in o nekih peklenških strojih. Policijski agenti, ki stalno čuvajo ob njegovi postelji, so ga zbudili ter ga skušali z vprašanji presenetiti, da bi spoznali, ali že more trezno misliti, da bi ga lahko eventualno zaslišali. Ko mu je nekdo zaklical, da prihaja njegova mati, se je atentator ozrl na vrata. Ko pa je spoznal, da to ni res, se je ozlovoljen okrenil na drugo stran. Vse dopoldne je bil pri zavesti ter je zaužil nekaj čaja in kisle vode. Zdravniki se sami čudijo, da je kljub absolutno smrtni poškodbi še vedno pri življenju in celo pri zavesti.

Snoči je policija objavila o poteku dosedanjih preiskave krajiš komunikacije, v katerem ugotavlja, da je organiziral atentat neki Gligorijev Milčinov, ki je bival v Zagrebu. Milčinov je bolgarski emigrant in je takoj po atentatu brez sledu izginil. On je tudi pisal pismo, ki so ga našli pri atentatorju.

— Zagreb, 16. julija. Današnje »Novosti« objavljajo o ozadju atentata na Žiko Lazića sledeče podrobnosti: Pred sedmimi ali osmimi meseci je prišel iz Bolgarije v Jugoslavijo neki Stefan Kabzimalski. V Beogradu se je predstavljal kot tajnik bivšega zemljodelskega ministra Zoografova ter pripovedoval, da je politični preganjanec. Med emigranti, ki so ga poznali že od prej, pa ni užival pravega zaupanja. Informacije, ki so jih o njem dobili v Sofiji, so bile zanj zelo neugodne. Kljub temu mu je vodja pisarne bolgarskih emigrantov Nikola Dimitrovič izposloval dovoljenje za bivanje v Beogradu. Kabzimalski je kmalu nato stopil v zveze z Ivanom Momčilovom, Metodom Šopovom in še nekaterimi drugimi sumljivimi tipi. Ivan Momčilov je bival v Jugoslaviji že več let in se je svoječasno oddvojil od federativne skupine vojvode Panice, radi česar ga je makedonski komite prvotno obsodil na smrt kot izdajalca. Pozneje pa se je z revolucionarnim odborom zopet pobotal in je bil z njim v najtesnejših stikih. Momčilov,

Šopov in Kabzimalski so si tekom časa znali pridobiti zaupanje Žike Lazića ter so bili mimogrede celo v službi policije.

Ko je bil tako pripravljen teren, je dobil Momčilov povelje, da izvede atentat na Žiko Lazića. Značilno je, da sta v trenutku, ko je bil izvršen atentat, bila Kabzimalski in njegov zaveznik Nikola Hajdukovič v južni Srbiji baje v zaupni misiji oddelka za javno varnost. Po atentatu je izginila za njima vsaka v Bolgarijo. »Novosti« dobegnila nazaj v Bolgarijo. »Novosti« dostavljajo, da je bila beograjska policija ponovno opozorjena na poedine sumljivce, ki so uživali njeno posebno zaupanje, da pa ni ničesar ukrenila.

100.000 Din nagrade za izsleditev vodje zarote

Beograd, 16. julija. Notranje ministrstvo je razpisalo za izsleditev organizatorja atentata na Žiko Lazića Milčinovala nagrado 100 tisoč Din. Milčinov je bil baje slušatelj medicine na zagrebški univerzi, je pa takoj po atentatu brez sledu izginil.

Vanče Mihajlov ubit?

— Beograd, 16. julija. Danes opoldne je dospela semkaj vest, da je bil snoči umorjen morilec Protogerova, drugi šef makedonskega revolucionarnega odbora Ivan Vančev Mihajlov. Vest doslej sicer še ni potrjena, vendar pa je vzbudila v tukajšnjih krogih ogromno senzacijo, ker dokazuje, da je prišlo v organizaciji makedonsko-kravagov notranjega razračunavanja. Makedonski revolucionarni komite je imel, kakor znano tri glavne voditelje, od katerih je ostal sedaj samo še pop Hristov. Zadnje dni so se vršili zlasti v južnem delu Bolgarije krvavi boji med njegovo in Mihajlovo skupino, v katerih je bilo mnogo komitov ubitih.

Zopet katastrofalen potres v Smirni

Angora, 1. julija. Danes dopoldne ob 11.30 je bil v Smirni katastrofalen potres. Potresni sunki so bili izredno močni ter so se skoraj ves popoldan ponavljali v kraških predelkih Katastrofa je zahtevala veliko človeških žrtev, materialna škoda je ogromna. Podrobnosti niso znane.

Nobile naj se postavi pred mednarodno sodišče

Vse skandinavske države zahtevajo najstrožjo preiskavo o nesrečni pustolovščini — Naraščajoče ogorčenje proti Italijanom

Berlin, 16. julija. »Montagspost« poroča, da se namerava Skandinavija pridružiti zahtevi švedske vlade, naj bi katastrofo Nobileve polarne ekspedicije preiskal kak mednarodni forum. Predvsem zahteva Švedska, naj se točno preiščejo vse okoliščine, pod katerimi je Malmgreen s svojo skupino zapustil Nobile; dalje zahteva Švedska točnih pojasnil o smrti Malmgreena. Švedska vlada upa, da bo tudi Italija pristala na to preiskavo, ker je tudi v njenem interesu, da se polarna tragedija pojasni v vseh podrobnostih.

Švedska bo formalno zahtevala od italijanske vlade pojasnila o Nobilevi ekspediciji od njenega odhoda iz Kingsbaya pa do končne rešitve udeležencev. Italijanska vlada naj bi stavila Društvo narodov oficijelni predlog, da Društvo narodov določi posebno preiskovalno komisijo, ki naj takoj prične z delom. Italijanska vlada pa mora seveda dati vsem italijanskim udeležencem nalog, da odgovarjajo pred to komisijo prav tako kakor če bi stali pred italijanskim sodiščem. Komisija naj razpravlja javno in naj pritegne vse potrebne strokovnjake.

Veliki viharji v Grčiji

Atene, 1. julija. g. Te dni so divjali po vsej državi močni viharji, ki so povzročili precejšnjo škodo. Po vsej Aтики so uničene oljke in sadno dreve. Vihar je uničil tudi vinograde ter polovico vsega drevoja. Škoda znaša več milijonov drahem.

Pomanjkanje vode v Pragi

— Praga, 1. julija. V Pragi je zaradi velike vročine veliko pomanjkanje vode. Ustaviti so morali škropljenje cest, pa tudi druge vode primanjkuje.

Iz pestre policijske kronike

Na policiji je prijavila Jospina K., delavka v tobačni tovarni, stanujoča v Mavrerjevi ulici, da je že 8. tm. pobegnili od doma neznan kam njeno 15letni sin Josip, brivski vajenec v Ljubljani. Deček je za svoja leta dobro razvit in je bil v času pobege oblečen v temno rjavo obleko. Mati je mnenja, da jo je dečko popihal preko meje v Ljdrjo, kjer prebiva njegova teta.

V petek zvečer se je na Kongresnem trgu pred poslopjem kina Matica zgodila manjša kolesarska nesreča, ki bi bila zelo lahko usodnejše končala. Okrog 19. ure se je pripeljal po Kongresnem trgu v smeri proti kinu Matici na svojem kolesu Franc R., sofer pri Združenih opekarnah v Ljubljani, stanujoč v Zgornjem Kašlju. Na vogalu, ko je s kolesom zavil na levo, mu je nenadoma iz neznanega vzroka počila pnevmatika, vsled česar je nepričakovano zletel s kolesa na tla. Pri padcu je zadobil nekaj manjših ran na čelu in si je prebil obe ušnici. Stražnik in nekateri pasanti so ponesrečenca spravili v sosednjo vežo, kjer so mu izprali rane in ga obvezali, narkar je peš nadaljeval svojo pot.

V Šiški je na orjaški lipi pred staro cerkvijo te dni nabiral lipovo cvetje 17-letni čevljarji vajenec Franca K., doma iz Zapu nad Ljubljano. Toda obiranje cvetja na drevesu se mu je zdelo prepočasno in prezgodno, zato je splezal v lepi in košati vrh, kjer je nalomil celo grmado vej in jih nametal na kup pod drevesom. Tako obiranje je veliko praktičnejše, ni pa v nikakem soglasju s predpisi. Zato je stražnik K.-a zapisal in ovalil na policiji. Lipa je last mestne občine ljubljanske in bo šele mestni vrtnar mogel oceniti storjeno škodo. Vrh lipe je tako okleščen, da se več let ne bo mogel zarasti.

Na cesti XI. v Rož. dolini je bilo med 7. in 11. tm. ponoči vlomljeno v barako mehanika T. in ukradeni tamkaj uslužbenemu šoferju C. 1 par rjavih čevljev z novimi gumijastimi podplati, vrednih 200 Din. Tat-

— Rim, 16. julija. »Agenzia Stefani« objavlja poročilo »Citta di Milano« o zdravstvenem stanju rešencev. Stanje Mariana, ki je dobil visoko vročino, se je tekom včerajšnjega dne izboljšalo. Ostali rešenci so izven nevarnosti in so si že zelo opomogli. Obenem rimska uradna agentura demantira vse vesti o doživljajih Malmgreenove skupine ter naglašja, da bo o tem na podlagi avtentičnih izjav udeležencev izdano uradno poročilo.

— Oslo, 16. julija. Izjave, ki jih je podal o Malmgreenu general Nobile, smatrajo v švedski javnosti za neza-dostne in dokaj tendencijone, zlasti še, ker so v mnogočem zelo nasprotujoče izjavam Zappia in Mariana. Švedska vlada je sklenila vložiti proti generalu Nobile tožbo radi sokrivde smrti švedskega učenjaka Malmgreena.

DVOBOJ RADI NOBILA

— Rim, 16. julija. Direktor glavne fašistične glasila »Giornale d'Italia« Perucci je pozval direktorja pariškega »Matina« na dvoboj, češ da je s poročili o Nobilevi ekspediciji žalil fašizem in Italijo.

vine je osumljen neki čevljarji pomočnik, ki pa krivdo zanika. Hišna preiskava, ki jo je policija izdela pri osumljencu, je bila breuspešna.

V petek popoldne se je med številnimi drugimi kopalki kopala v Savi pri Črnuškem mostu tudi neka uradnica. Po kopanju se je vlačila po stezi proti Ježici, kar naenkrat so se ji pridružili trije ljubljanski mladeniči in jo brez vsega nadaljnjega pričeli nagovarjati. Uradnica jim je nič hudega sluteč odgovarjala na njihova slučajna in in brezpomembna vprašanja. Naenkrat so jo pa neznanzi ustavili in jo je eden izmed njih podrl na tla ter jo hotel očitno posiliti. Ostala dva mladeniča sta stala poleg in čakala, da prideta tudi ona na vrsto. Uradnica je prestrašena pričela glasno klicati na pomoč, narkar so jo pohotni mladeniči izpustili in se ji je posrečilo, da jim je pobegnila na polje. Pri prihodu v mesto je uradnica na cesti zopet srečala dva od napadalce trojice in ju pokazala stražniku, ki ga je obenem obvestila o napadu. Stražnik je podjetna mladeniča aretiriral in odvedel na policijsko ravnanje. Pri zaslišanju fanta tajita svoj namen in se zagovarjata, da sta se šel v Savi srečala pri kopanju z omenjeno uradnico, ki pa da se je na bregu vedla kot kaka lahka damica iz polsveta. Baje po njihovi izpovedi ni imela pri kopanju na sebi ničesar drugega, nego nekako srajčico iz prozorne tkanine in brez hlače, tako da je vzbujala z razkazovanjem svojih čarov splošno pohujšanje pri mnogostevilnih tam kopajočih se otrocih. V koliko odgovarjajo navedbe aretiranih resnici, bo ugotovila uvedena preiskava. Na domu onega od aretiranih mladeničev so našli uradnično torbo, ki jo je imela s seboj. Fant pravi, da je uradnica torbo pustila v gozdu, ko jim je brez vzroka pobegnila.

Borzna poročila

LJUBLJANSKA BORZA.

Deviz: Amsterdam 0-229025, Berlin 13.54-13.57 (13.555), Bruselj 0-79315, Budimpešta 0-9918, Curih 1094.1-1097.1 (1095.6), Dunaj 8.1025-8.0325 (8.0275), London 276.4-277.2 (276.8), Newyork 56.82-57.02 (56.92), Pariz 0-22275, Praga 168.32-169.12 (168.72), Trst 296.75-298.75.

Efekt: Celjska 158 den., Ljubljanska Kreditna 128 den., Kreditni zavod 170 do 175, Vevče 105 den., Ruše 265-285, Stavba na 56 den., Sešir 105 den.

Lesni trg: Tedenca nespremenjena, zaključeni so bili 3 vagoni bukovih drv, suhih, fco. vag. meja po 21. Povpraševanja je za deske 12, 18, 24 in 48 mm, 4 m in pa hrastove plohe, od 60-100 m, 4 in 3 m naprej.

Deželni pridelki: Tendence slaba. Cena turščici in stari pšenici je popustila.

ZAGREBSKA BORZA.

Zagreb, 16. julija. Devize: Dunaj 802.75, Berlin 13.555, Milan 297.75, London 276.80, Pariz 222.75, Praga 168.72, Curih 1095.60, Newyork 56.92.

Efekt: Vojna škoda 440.

INOZEMSKÉ BORZE.

Curih, 16. julija. Zagreb 9.1275, Dunaj 73.25, Berlin 123.75, Milan 27.21, London 25.255, Pariz 20.33, Praga 15.37, Newyork 519.50, Budimpešta 90.40.

Krivoprisežniki na delu

Slovensko ljudstvo zapušča klerikalne voditelje. — Strašna zloraba vere in verskih sredstev. Klerikali silijo naše ljudstvo h krivoprisežništvu. — Resnica je še vedno zmaga nad krivo prisego.

Z velikansko reklamo so pripravljali klerikali svoj večerajšnji šod v Dobriši vasi pri Zalcu. Ze tedne prej niso samo po vsem štajerskem in Prekmurju razširili reklame letake za to politično zborovanje, ampak tudi po ljubljanski oblasti in zlasti v Ljubljani sami. Da bi bila udeležba čim večja, so razglasili, da gre za proslavo desetletnice osvobodjenja, desetletnice deklaracijskega zbora in 60letnice velikega narodnega tabora v Zalcu ter 700letnice ustanovitve lavantinske škofije. Letaki so čezmanjali, da pride tudi sam dr. Korosec. Čeprav je bilo jasno vsakomur, da gre za izrazito strankarsko prireditve, je vlada zanj dovolila polovično vožnjo.

Vsa Slovenija je bila pozvana na ta «tabor», prišlo pa je kljub reklamam in polovični vožnji le okoli 2000 ljudi. Še večeraj zjutraj je «Slovenec» napovedoval, da se bo zbralo v Zalcu na tisoče ljudi, po svetili je temu zborovanju celo poseben uvodnik, udeležba pa je bila ne samo proti klerikalnemu, temveč tudi proti našemu pričačevanju skrajno mizerna.

Zborovanje je bilo tudi neke vrste verska proslava, ker se je praznovala tudi obletnica 700letnice ustanovitve lavantinske škofije in je tudi mariborski škof poslal nanjo svojega oficijelnega zastopnika. Pred shodom se je vršila celo maša s pridigo. Klerikali so torej storili vse, kar je bilo mogoče, da bi bil njihov «tabor» čim impozantnejši, pomagalo pa ni vse skupaj nič. To je dokaz, da je naše ljudstvo pričelo spoznavati pravo vrednost naših klerikalcev.

Kar pa hočemo ob tej priliki posebno poudariti, je zloraba vere in verskih sredstev v klerikalne politične namene. Oltar, maša in pridiga na političnem zborovanju naj bi dokazali našemu ljudstvu, da gre za versko proslavo. Tako profanirajo klerikali tudi najsvetejši stvari katoliške cerkve zaradi svojih političnih koristi, kar najbolj dokazuje, koliko jim je za pravo krščanstvo. Darovala se je na političnem zborovanju nekrvava daritev sv. maše, da bi se dr. Korosec čim bolj omogočilo izbristati vtis krave daritve našega naroda v žalostnih dneh njegovega ministirovanja.

Da bi bila komedija še popolnejša, dr. Korosec ni poročal o svojem delu v vladi, niti ni podal svojim volilcem obračuna, kakor so pričakovali, pač pa je vsa ta «jubilejna proslava» izvenela v gonji proti «Jutru» in drugim naprednim listom, ki so razkrinkali, kakšno je v resnici krščanstvo voditelj SLS. Glavni grogovnik proti «Jutru» je bil predsednik oblastnega odbora ljubljanskega dr. Natlačen, ki bi imel najmanj pravice sodelovati na tej «proslavi» desetletnice osvobodjenja, ker je še v svežem spominu njegov zloglasni govor leta 1914. na kandelabru pred deželnim dvorcem v Ljubljani ob začetku svetovne vojne, ko je pozival na vojno proti Srbiji. Kakor takrat na uničenje bratov Srbov, tako je Natlačen pozival na brezobzirno borbo proti svojim slovenskim bratom! In zborovalci so morali celo prisesti, da se bodo borili za uni-

čenje «Jutra» ter drugih naprednih listov, kakor tudi samostojnih demokratov samih. Torej v eni roki križ, v drugi meč, oziroma pendrek!

Prisega je huda, sveta stvar. S prisego kličemo Boga za pričo. Na sodnjah, kar vé dobro tudi odvetnik dr. Natlačen, ne puste nikomur prisesti, ki bi bil kolikolič na sumu, da bi mogel prisesti po krivem, čeprav nehoti. Med našim narodom kroji mnoge pripovedke, da je že krivoprisežnik ubila strelo z jasne neba. In ena prvih božjih zapovedi je: Ne imenuj po nemarnem božjega imena, kar se pravi: Ne kliči Boga po nepotrebnem.

Pri klerikalcih je seveda vse mogoče. Na eni strani ubijajo svetost maše, na drugi strani pa greše očito proti glavnim božjim zapovedim in zapojejo ob koncu svojega politično - strankarskega shoda še prav po farizejsko «Te Deum laudamus»...

Star pregovor pravi: Vera gre po duhovnikih gor, pa tudi dol! Lahko si mislimo, kake sadove more roditi taka verska vzgoja, kakor jo uvajajo pri nas klerikali, ki jim tudi najsvetejše ni več sveto. Naši klerikali naravnost vzgajajo naše ljudstvo h krivoprisežništvu, ubijajo jim smisel celo za ono, čemur je tudi z obstoječimi zakoni priznan poseben značaj svetosti.

Dočim so večeraj na klerikalnem shodu na Dobriši vasi udeleženci prisegali, da se bodo borili do uničenja «Jutra», je bilo «Jutro» takoj po zborovanju v Zalcu popolnoma razprodano in ni bilo dobiti nobenega izdava več. Razprodano je bilo tudi na kolodvoru v Celju in povsod drugod, kamor so prišli klerikalni zborovalci. Tako klerikali naravnost silijo naše verno ljudstvo h krivoprisežništvu in ubijajo v njem glavne temelje morale.

To početje klerikalcev nas seveda ni moglo in ne more presenetiti. Saj vemo, kako so leta 1914. prisegli «Vse za vero, dom, cesarja», takrat, ko je «Slovenec» pisal, da je «razčlenjenje, katero slovensko ljudstvo odklanja z največjim ogorčenjem, ako postavlja napredni tisk v paralelo v častih in skrbah osivelega cesarja — s kraljem Petrom».

Take prisega sistematično ubijajo moralni čut v našem ljudstvu, pa zato tudi ni čuda, če se v najbolj klerikalnih občinah dogodi največ in najbolj gnusnih zločinov.

Vemo, da se klerikalni voditelji ne bodo izpremenili. Njihova morala je ostala ista, kakor je bila l. 1914 in pozneje. Zloraba verskih čutov in sredstev za politične sebične namene jim je v krvi. V interesu slovenskega ljudstva pa je, da opozarjamo na nemoralnost in nevarnost takega početja.

Že samo to, da se proti političnim nasprotnikom ne bore z argumenti pameti in poštenosti, ampak z zlorabo vere in verskih čustev, označuje dovolj ogabnost njihovega boja. Toda proti resnici tudi grešne prisega ne bodo zalegle, za kar nam nudi že preteklost dovolj očitnih primerov!

Nedelja v znamenju kopanja, prireditvev in nesreč

Samomor pod vlakom. — Dve žrtvi kopanja. — Nesrečna motoklistika. — Razne prireditve. Velik poljski požar.

V soboto je vse prebivalstvo Kranja in okolice razburil grozen samomor, ki ga je izvršil v Kranju pod Gastejskim klancem 44letni čevljarji mojster Franc Fajon na ta način, da je skočil pod kolesje gorenjskega osebnega vlaka, ki prihaja v Ljubljano ob pol 12. uri. Nekaj sto metrov od kranjskega kolodvora, nad tekstilno tovarno «Jugoteksa», je skočil nenadoma pod vlak, ki je vozil že s precejšnjo hitrostjo, omenjeni čevljarji mojster in bil na mestu mrtve. Ko je strojevodja opazil, kaj se je zgodilo, je takoj ustavil vlak, vendar je bilo že prepozno. Izpod vlaka so potegnili Fajonovo truplo vse razmesarjeno. Lobanja je bila popolnoma zdrobljena, močno pa je bilo poškodovano tudi telo. Fajon je imel svojčasno delavnico v Ljubljani na Sv. Petra cesti, katero pa je radi neurejenih družinskih razmer opustil in odšel v Kranj, kjer je bil uslužben kot čevljarji pomočnik pri mojstru Černivcu. Zadnje čase se je močno vdajal pijači, ki ga je pritrilale poleg drugih težkih okoliščin do usodnega koraka. Neposredno pred smrtjo je še napisal dve poslovilni pismi, in sicer eno na svojo ženo, ki prebiva s šestimi otroci v Ljubljani, drugo pa na svojega delodajalca čevljarji Černivca. Po komisijemskem ogledu so truplo prepeljali v mrtvašnico kranjskega pokopališča, kjer bodo nesrečneža tudi pokopali.

Naša letošnja kopalna sezija je zahtevala v soboto prvi dve žrtvi. V soboto proti večeru so se kopale pred Dobrovo v prijazni strugi Gradaščice nad elektrarno za Bokavsko graščino hčere sosednega posestnika Aliča, po domače Jurjeva, in sicer 24letna Cilka, 18letna Angela in 10letna Mica. Najstarejša, Cilka, se je nekoliko oddaljila od svojih sester in nenadoma s pridušenim krikom izginila pod vodo. Mlajši sestrini sta takoj opazili nesrečo in sta pričeli obupno klicati na pomoč. Takoj je prihitel k strugi njihov 14letni brat Ivan, ki se je, dasi ne zna plavati, takoj brez pomisleka pogumno poglaval v vodo. Ni mu uspelo rešiti nesrečne sestre in le s težavo je sam priplaval do brega. V tem se je vrnil domov z dela starejši brat, 20letni France, ki je uslužben kot ključavničarski pomočnik pri mojstru Uršniku. Čim je zvedel za sestrino nesrečo,

je še ves razgret planil v vodo, iz katere pa se ni več prikazal. V tem so prišli na kraj nesreče številni sosedje, ki so po daljšem iskanju z drogovji potegnili iz vode truplo brata Franceta, dočim so nesrečno Cilko našli v tolmunu šele naslednje jutro, ko se je zdanilo. Pokojni France je bil priden in vzoren mladenič in bi imel v kratkem oditi k vojakom. Z nesrečno Aličino rodbino, ki je v enem večeru izgubila hčerko in sina, globoko in skreno sočustvuje vse okoliško prebivalstvo. Nesrečni žrtvi, ki sta ležali na skupnem mrtvaškem odru v domači hiši, so danes zjutraj pokopali na tamošnjem pokopališču.

Sinoči se je pred splošno bolnico zopet pripetila težja motoklistična nesreča. Proti 20. uri se je pripeljal na motornem kolesu po Zaloški cesti proti mestu 24letni brivski pomočnik Ivan Zorbič, stanujoč v Vodmatu. Nenadoma je izgubil iz neznanega vzroka oblast nad vozilom in se je z veliko brzino zaletel v železni drog cestne železnice ravno nasproti znane Kamnarjeve gostilne. Pri padcu z motoklicke je priletel precej trdo na cesto in si pri tem zlomil desno nogo nad kolonom, težko si je poškodoval tudi desno roko in izbil celo vrsto zob. Ponesrečenca so bolniški strežniki takoj prenesli v bolnico, kjer so mu zdravniki nudili prvo pomoč.

Včerajšnja nedelja je bila rekordni dan letošnje kopalne sezone. Ob bregova Savu, Sore, Ljubljance, Gradaščice, kakor tudi Blejsko in Bohinjsko jezero so bili dobesedno prenapolnjeni s kopalci. Deset in deset tisočeri, željni oddiha in ohladi, so pokrili priljubljene kopalne kraje kot gosti roji kobilic zelene polje. Naravnost čudno je, da se ni pri takem drenju pripetila kakšna nesreča. Pa je bila voda res idealna. Temperatura vode je znašala v Savi 22 stopinj, v Sori 25 in v Blejskem jezeru celo 27 stopinj. Vsi vlaki, ki so prihajali zvečer v Ljubljano, so bili prenatrpani s kopalci. Dobro obiskane so bile zlasti v poznih večernih urah tudi razne veselice in druge prireditve, ki so vsestransko dobro uspeli. V Zgornji Šiški se je vršila v gostilni pri Kamniti mizi, na rojstnem domu našega pesnika Valentina Vodnika, v velikem slo-

gu aranžirana proslava 170letnice njegovega rojstva. Na predvečer, v soboto, so priredili slavnostno akademijo, pri kateri sta sodelovala tamburaški in pevski zbor. Po slavnostnem govoru predsednika Slovenske Matice g. dr. Dragotina Lončarja je bilo dovršeno podanih nekaj deklaracij Vodnikovih pesmi, nakar je bila uprizorjena prva slovenske dramatična igra, Linhartova «Zupanova Mica» s predigro, igro v dveh dejanjih in poigro. Včeraj pa se je vršila na prostranem gostilniškem dvorišču in v vseh notranjih prostorih Vodnikovega rojstnega doma velika ljudska veselica, pri kateri je neumorno igrala železničarska godba «Sloga». V imenu Vodnikove družbe je imel na navzoče prav lep, pesniško zasnovan nagovor profesor in pisatelj gosp. dr. Ivan Lah, nakar se je razvila neprisliljena ljudska zabava ob neprestanem prepevanju narodnih in umetnih pesmi, ki so jih dovršeno prednašala razna priljubljena in renomirana pevska društva. Da neizogibna tovariša, bogat srečelov in ples za vse mogoče «vize», nista manjkala, je samo ob sebi razumljivo.

Agilni viški Sokol je priredil, kakor že tudi lansko leto na Rožniku svoje kresovanje, ki je bila kljub številnim drugim zabavnim prireditvam in prelepu izletnemu vremenu dobro obiskano. Zabavni program je bil prav pester in ga je v presledkih izpopolnjeval z ubranim petjem pomnožen oket viškega Sokola. Zvečer je bil rožniški vrh bajno razsvetljen in mlado kakor tudi staro je ob mogočnem kresu zarajalo naše poskočno kolo.

Dober obisk so beležile tudi druge vese-

lice in prireditve, tako ona Podoficirskega podpornega društva na vojaškem strelišču in pa izlet Naprednega gospodarskega društva za šentjakovski okraj, ki je izletelo v Sv. Jakob ob Savi, kjer se je ob obilnem prigizku in zlati kapljici razvila pri Počeni karju vesela in animirana domača zabava.

Včeraj dopoldne so iskre gorenjskega vlaka, ki odhaja s šišenskega kolodvora ob 11.40 uri, med vožnjo proti Št. Vidu ob progi zanetile požar, ki je kmalu zadobil večje, zelo nevarne dimenzije. Ker že dolgo časa nismo imeli niti kapljice dežja, so val poljski pridečki zelo osušeni, zlasti pa žito in trava. Iz lokomotive omenjenega vlaka so se tleče iskre vspale na polje ob progi in povzročile požar. Vnela sta se žito in trava in sicer v vsej dolžini proge med železniškim prehodom na Aleševčevi cesti v Šiški in dravelskim predkolodvorom. Ogenj se je radi močnega vzhodnega vetra širil z bliskovito naglico in je pogorelo večim posetnikom iz Ljubljane, Zgornje Šiške in Kosez nekaj njiv pšenice in več travnikov. Skupno škodo cenijo nad 90.000 Din. Ogenj so po daljšem naporu pogasili gasilci iz Zgornje in Spodnje Šiške, ki so že nekaj minut po obvestilu prihiteli na polje. Pri reševanju in gasilnih delih jih je podpiralo železniško uslužbenstvo in številni civilisti. Da je požar nastal vsled isker lokomotive, je dokazano s tem, da je pričelo goriti takoj, ko je vlak pasiral omenjeni del proge in je razen pšenice gorela tudi trava na železniškem nasipu na vsej dolžini proge od Šiške do Dravelj. O tem, da bi bil požar od zločinke roke podtaknjen, ne more biti govora.

Pisane zgodbe iz naših krajev

Prastare izkoptine pri Palanki. — Meteor pri Beli Cerkvi. — Fenomenalni zdravnik. — Krsto je izgubil.

Oblasti ob Dunavu so votirale veliko vsoto za popravo in obnovo ceste iz Bele Cerkve v Palanko. Pri neki občini je bilo treba zgraditi velik nasip, ki jo bo varoval pred poplavi in sluzil istočasno za cesto. Pri kopanju za nasip potrebne zemlje so delavci naleti na veliko pokopališče, ki je najbrž še iz turških časov. Delavci so izkopali več človeških lobanj in kosti. Zeleti bi bilo, da se te izkoptine preiščejo in da bi strokovnjaki po načrtu izkopavali starinske izkoptine, ker je znano, da je to ozemlje zgodovinsko znamenito. Tu so bile naselbine že v prazgodovinski dobi. Pred leti so na tem kraju izkopali razne predmete iz rimskih in turških časov. Bili so zakopani na kraju, kjer je stal nekoč velik samostan in od katerega so ostale samo še ruševine. Te dragocene izkoptine se sedaj nahajajo v muzeju v Beli Cerkvi. Posebno znamenita je zbirka starega turškega in rimskega denarja, ki so jo na tem kraju izkopali. Pri gradnji nasipa so delavci po nesreči tudi porušili grob nadporočnika Loprestina, junaka, ki je branil trdnjavo Rama proti Turkom.

Pred dnevi so prebivalci Bele Cerkve in okolice opazovali zanimiv prirodni pojav, ki je vzbudil zlasti med poljedelci veliko pozornost. Ko so se seljali v zgodnjih jutranjih urah odpravljali na polje, so nenadoma zagledali čudno belo luč. Slišalo se je tudi zamolklo bobnenje in šumenje. Svetloba se je bliskovito bližala zemlji in zdelo se je, kakor bi bila cela pokrajina v ognju. Istočasno je postajalo bobnenje in šumenje vedno močnejše, tako da se je zemlja lahno stresla. To so bili prirodni pojavi, spremljajoči padec velikega meteorja, ki se je zaril pri Beli Cerkvi blizu kolodvora globoko v zemljo. Meteor je napravil v zemljo poldrugi meter široko luknjo. Zemlja okoli je bila popolnoma sežgana. Posamezne kepe zemlje na tem kraju so bile nenavdno lahke. Padec velikega meteorja je seveda povzročil med ljudstvom pravcato paniko in najrazličnejše fantistične komentarje. Stare žene so trdile, da je to gotovo znamenje, da izbruhne v kratkem vojska, kakršne še ni bilo. Druge so razlagale, da pomeni ognjena luč bližajoči se konec sveta. Več geologov in interesirancev si je ogledalo kraj, kjer se je meteor zaril v zemljo.

Sarajevskemu «Jugoslovenskemu listu» je poslal neki Hamid Grbić pismo, v katerem poroča, da ga je pičila strupena kača, ko je sedel na travniku. Svetovali so mu, naj gre v Sarajevo k Mustafu Mujagiću, ki ima lek proti kačjemu piku. Ta mu je dal tekočino, katero je Grbić izpil ter takoj ozdravil. Urednik Sarajevskega lista se je zanimal za Grbića in famoznega zdravnika kačjega pika Mustafa Mujagića. Obiskal je Hamida. Mož mu je izpovedal, da je v nedeljo napravil s svojo hčerko in njenim možem izlet. Ko so počivali na travniku, je Hamida pičila strupena kača. Roka mu je začela otekati in Hamid je imel silne bolečine. Nekateri so mu dajali medu, drugi so mu rezali rano in ga zbadaali z gorečimi iglami. Roka je pa oteklala vedno bolj in Hamid se je udal v svojo usodo, pričakujoč smrti. Popoldne okoli 3. ure je prišel k Hamidu računski nadsvetnik Mustafa Mujagić iz Sarajeva. Pregledal je rano in mu jo izpral. Nato je dal bolniku čašo vode in ko jo je Hamid izpil, je nenadoma čutil, da se njegovo stanje boljša. Oteklina je postajala vedno manjša. Nato je urednik obiskal tajinstvenega zdravnika kačjega pika Mustafa Mujagića. Ta je potomec stare plemiške rodbine. Uredniku je izjavil, da je lek proti kačjemu strupu v njegovih hiši nekaka družinska tajna. Podeduje se od kolena do kolena in je star že 300 let. Neki fakir je tej družini podaril lek proti kačjemu

piku. Mujagiću ga je izročil oče na smrtni postelji. Mujagić zdravi na prav čuden način. Bolniku, ki ga je pičila strupena kača, veči, naj si opere desno roko. Potem se ga dotakne na štirih krajih s tremi prsti, mu da izpitni kozarec čiste vode, izreče neke tajne besede in bolnik ozdravi. Mujagić je dejal, da je od l. 1900 ozdravil že nad 250 ljudi, ki so jih pičile strupene kače. Lek učinkuje tudi na oddaljenost. L. 1900. je prišel k famoznemu zdravniku neki njegov prijatelj iz Sarajeva. Mujagić je tedaj služboval v Duvnu kot davčni upravitelj. Prijatelj mu je potožil, da je njegovo dete pičila kača in se boji, da bo otrok kmalu umrl. Mujagić je prijatelju ukazal, naj otroku opere desno nogo, ko pride domov. Izgovoril je tajne besede in še ukazal, naj otrok izpije čašo vode. Ko greš proti Sarajevu, ne oziraj se proti Duvnu, in ko prideš domov, bo dete zdravo, je rekel ob slovesu Mujagić prijatelju. Tako se je tudi zgodilo. Več priči je potrdilo te izjave. Mujagić je sam priznal uredniku, da izgleda vse to, kar mu je povedal, zelo malo verjetno, toda je resnično. Orijent je poln tajn, je rekel Mujagić, katerih učenjaki zapada ne bodo nikdar odkrili.

Kakor v vsaki večji policijski direkciji, imajo tudi v Sarajevu veliko sobo, kjer shranjujejo najdene predmete. To je nekak muzej, poln nožev, listnic, klobukov, povrčnikov, solčnikov itd. Te predmete so pozabili raztreseni Sarajevčani in Sarajevčanke v gostilnah, na klopih v parkih in drugod. Našel jih je stražnik ali pošten meščan in jih oddal na policijo. Dnevno se množi inventar tega muzeja «pozabljivosti», ker ljudje dnevno izgubljajo svoje stvari, listnice brez denarja, ženske izgubljajo torbice s pudrom in rdečilom, profesorji pa povečini svoje dežnike. V tem muzeju je vse mogoče, od nogometne žoge do dragocenosti. Največ je stvari, ki se jih nosi seboj v žepu ali v roki. Muzej pozabljivosti se je pa pred dnevi pomnožil za eno mrtvaško krsto. Sredi ulice jo je našel neki stražnik. Zavihtel jo je na rame in nesel na redarstvo. Dežurni uradnik je z velikim začudenjem sprejel nenavadno najdbo v policijski muzej pozabljivosti. To je pa višek pozabljivosti.

Iz Rogaške Slatine

Pomladnik Rdečega križa iz Krapine je piredil 11. t. m. v Rogaški Slatini zanimivo gimnastično akademijo, ki je pričela o večem vzgojevalcu krapinske srednješolske mladine. Žal, da je bila ta prireditve vsprejemalo uvaževana, kajti bilo je navzočih v prostorni dvorani nič manj kot 37 gledalcev, dočim je prišlo že dopoldne v Slatino nad 50 sodelujočih, ki so — dečki v belih oblekah in deklice v modrih krilih — vzbudili splošno pozornost. — Pičle udeležbe je morda kriva visoka vstopnina, 15 dinarjev za osebo.

Večerna akademija je obsegala gimnastični in plesni del. V prvem je otvorilo spored 12 dijakinj z ritmičnimi prostimi vajami; izvedbe so bile prav dobre in že prva točka je pričala o smotreni telesni vzgoji. Nič manj pohvale niso bili deležni dijaki (16) z vajami s palicami. Posamezni gibi, zlasti dolgi izpadi, so bili dokaz o telovadsko izvrstno navežbani četici.

Naslednji točki: osmorica dijakov s sestavnimi prostimi vajami in vaje dijakinj (6) po hrv. - slov. narodnih pesmih, kakor »Tam za goro zvezda sveti« in znano »En starček je živel« so prav posrečene sestave.

Sledile so raznoterosti, izvajane po 16 dijakih. V tej točki so pokazali vso svojo telovadsko izvežbanost. Zvijanje nazaj, premeti in druge je izvajalo bučno pohvalo. Poudariti je tudi skladnost, ki je prišla posebno v naslednji točki; v francoskem boksu, izvajanjem po deveterici v res pristnem originalnem duhu in tempu.

Zelo lepe so bile tudi 4 skupine učencev

(11), ki so moge biti izvedene tako precizno le po vsestranski skrbni pripravi.

Nastop je zaključila ritmična igra 3 dijakinj »Konjič« in »Ples beđunov«, izveden po 7 telovadkih, ki v marsičem spominja na arabske akrobate. Od solca zagorela telesa, orientalski plesi, ki so že bolj telovadske vaje, vse to je pripomoglo, da je s to točko dostojno zaključila krapinska mladina telovadni del.

Drugi del večera je otvorila mladina s hrvatskim salonskim kolom. V tem, kakor v naslednjih plesih je vesten vadiatelj pokazal, da je tudi ples vzgojevalen, od prave strani prijet.

Beleznica

Kolodar.

Ponedeljek, 16. julija 1928: Katoličani: Kar-meiska Maži Božja; pravoslavni: 8. julija: Jakim, Bogdan.

Današnje prireditve.

Kino Ideal: Kralj borze.

Dežurne lekarne.

Danes: Piccoli, Dumaška cesta in Bakarčič, Sv. Jakoba trg.

— Službeno iz LHP. Seja upravnega odbora se vrši dne 17. t. m. ob 20. uri v posebni sobi kavarne »Evropa«. — Tajništvo.

10letnica umora ruske carske rodbine

Ruski emigranti se bodo jutri spominjali tragične smrti carja Nikolaja II. in članov carske rodbine, ki je bila pred 10. leti v Jekaterinburgu umorjena. To je bila tragedija, s katero je padla moč do velike socialne revolucije tako mogočne vladarske rodbine Romanovih. Rusija je bila za svetovno vojno slabo pripravljena in ker so razjedale njen organizem tudi notranje destruktivne sile, se je moral carski režim umakniti revolucionarjem.

Car Nikolaj je podpisal po februar-ski revoluciji izjavo, s katero se je odrekel prestolu. Ko so boljševiki vrgli tudi režim ljudskega tribuna Kerenskega, je bila carska rodbina internirana v Tobolsku. Njen položaj se je kmalu poslabšal. Vsi člani carske rodbine so bili zaprti v skupnem zaporu in so mnogo pretrpeli. Carska rodbina je imela pri sebi še nekaj zvestih prijateljev, toda večina dvornih krogov jo je zatajila, čim je njena zvezda zatohnila. V aprilu so boljševiki odpeljali carja in carica se je bala, da jim gre za to, da bi na nemški pritisk pristal na mir v Brest-Litovskem. Kmalu pa so odpeljali tudi ostale člane carske rodbine in sicer v Jekaterinburg.

Tu je imela carska rodbina, obstoječa iz carja, carice, bolnega 14letnega prestolonaslednika Alekseja in štirih hčera zelo omejeno spremstvo, v katerem je igral glavno vlogo zdravnik Botkin. Carsko rodbino so zaprli v eno najlepših jekaterinburških hiš, ki je bila last bogatega meščana Ipatijeva. Hišo so ogradili in zastražili, da bi ne mogel nihče občeovati s carsko rodbino. Velike knežjine so bile izpostavljene neslanim dovtipom boljševiških vojakov, ki so jih neprestano nadlegovali. Začetkom julija 1918. je prevzel poveljstvo v hiši, kjer je bila internirana carska rodbina, bivši urar in član jekaterinburškega sveta Jakob Mihajlovič Jurovski. S tem se je položaj carske rodbine znatno poslabšal.

Prvotno so krožile o usodi carske rodbine najrazličnejše vesti. Nekateri so celo trdili, da boljševiki večino članov carske rodbine niso umorili. Toda sodnik Sokolov je s svojo knjigo «Umor carske rodbine» vse dvome razpršil. Iz te knjige je razvidno, da je bil 16. julij zanj dan nekaj vsemogočnega vladarja matuške Rusije in njegove rodbine. Dne 16. julija ob 11. ponoči je Jurovski opozoril stražo, naj se ne vznemirja, če bo slišala iz hiše strele. O polnoči je Jurovski zbudil carsko rodbino in zahteval, naj se vsi obležejo in odidejo v klet. Dejal je, da bo noč nevarna in da bi utegnili vojaki, ki bodo okrag hiše streljali, koga raniti. Člani carske rodbine so se oblekli in odšli za Jurovskim v klet. Tu so se zbrali car s carico in prestolonaslednikom, velike knežjine, dr. Botkin, sluga in komornica. Vsi so bili mirni, ker niso slutili, kaj jih čaka.

V klet sta stopla dva člana črezvičajke in sedem vojakov. Vsi so bili oboroženi z revolverji. Jurovski je začel čitati neko listino. Car ni dobro slišal in ga je vprašal, kaj to pomeni. Carica in ena velika knežjina sta se prekrizali. Tisti hip je potegnil Jurovski revolver in ustrelil carja. To je bilo znamenje za pokol carske rodbine. Zadoneli so strelji, med katerimi se je razlegel krik prestrašenih žensk. Ko je bil pokol končan, so naložili trupla na tovrni avtomobil in jih odpeljali v gozd, kjer so jih polili z bencinom in zažgali. Hiša je ostala zastražena. Dne 25. julija so zasedli Jekaterinburg češkoslovaški legionarji.

Stražar Jakimov, poznejši vojak Kolčakov armade, ki je bil priča pokola carske rodbine, pripoveduje, kaj je videl po grozni noči v hiši. Ko je postavil stražo, se je vrnil v poveljniško sobo, kjer je našel zastopnika poveljnika straže in tri vojake. Vsi so bili potrti in prestrašeni. Na mizi je ležalo mnogo draguljev, uhanov, bisernih ogrlic itd. Vrata v sobe carske rodbine so bila zaklenjena in vse sobe so bile prazne. Pri vratih je stal carjev psiček in čakal, da ga puste h gospodaru. Jakimov je takoj spoznal, da čaka psiček zaman, ker je gospodar mrtvev.

Dnevne vesti.

— **Dečva kraljice Marije.** Kraljica Marija sprejme po 20. juliju deputacijo, ki ji pokloni Dečvo. V deputacijo so povabile poleg dvorne dame g. dr. Tavčarjeve in avtorice Dečve gđ. Sarčeve or Jugoslovenske Matice soproga velikega župana dr. Vodopivčeve, soproga ljubljanskega župana dr. Pucova, soproga predsednika ljublj. oblastn. odbora dr. Natlačenca in soproga blejskega župana dr. De Glerijeva. Ne dvomno bo zgodovina zabeležila dan, ko so si usodile slovenske žene, čuvarice naše meje, pokloniti svoji ljudomili kraljici priprosto narodno oblačilo, stilizirano iz naše častljive narodne noše, ki ima dalekosežen pomen v našem ženstvu in naši mladini sploh, ker dviga in utrjuje narodno samozavest. Jugoslovenski Matici pa bo omogočila Dečva še intenzivnejše vršiti važno narodno obrambno delo.

— **Iz železniške službe.** Premješeni so iz Maribora, koroški kolodvor, k prometno-komercialnemu oddelku železniške direkcije v Ljubljani uradnik Matevž Berce, od železniške delavnice v Zagrebu h generalni direkciji državnih železnice uradnik Martin Hrašovec, od prometno komercialnega oddelka železniške direkcije v Subotici k železniški delavnici v Mariboru uradnik Vekoslav Medvedček, za postajenačelnika v Smarju - Sap dosedanj postajenačelnik v Mirni peči Anton Lešnik, za postajenačelnika v Mirni peči dosedanj postajenačelnik v Smarju - Sap Vincenc Jug.

— **Iz državne službe.** Imenovana sta za višjega sreskega nadzornika policijskih agentov pri policijski direkciji v Ljubljani policijski uradnik Silvin Pečenko, za sreskega nadzornika policijskih agentov pri policijski direkciji v Ljubljani pa revirni nadzornik policijskih agentov Franc Zajdel; v višjo skupino je pomaknjen profesor na srednji tehnični šoli v Ljubljani Rudolf Treo.

— **Slovaški akademiki v Jugoslaviji.** 22. t. m. priredi inozemska komisija Zveze slovaških akademikov v Bratislavi skupen izlet v Jugoslavijo, kamor odpotuje 40 slovaških študentov. Izletniki potujejo do 5. avgusta Petrovac, Beograd, Kragujevac, Sarajevo in Ljubljano in bodo gostje Saveza jugoslovenskih visokošolcev.

— **Sodni izpiti.** V pravosodnem ministrstvu so sklenili, da se bodo vršili sodni izpiti v septembru. Polagali jih bodo oni kandidati, ki imajo pravico do izpita in ki so vložili pri ministrstvu prošnje.

— **Dr. Kostić v Sarajevu.** Znani kirurg dr. Kostić, ki se je mudil te dni na Bledu, prispe 20. t. m. v Sarajevo k svoji rodbini. Pristajši KDK v Sarajevu mu pripravljajo svečan sprejem.

— **Novinarski dom v Zagrebu.** Zagrebški novinarji so že pred dvema letoma pokrenili akcijo, da zgrade reprezentativen Novinarski dom, v katerem bi središče novinarskega življenja, obenem pa več modernih stanovanj za novinarje in njih rodbine. Mnogi so mislili, da se novinarjem ta akcija ne bo posrečila, pa so se zmotili. Zdaj so priprave končane in danes jutraj je začelo gradbeno podjetje kopati temelje za Novinarski dom, ki bo še letos pod streho, prihodnje leto pa dovršen. Stavbišče so dobili novinarji brezplačno od mestne občine. Novinarski dom gradi gradbeno podjetje v Zagrebu. Stal bo na Wilsonovem trgu.

— **«Slovenec» v album.** «Slovenec» pravi, da streljamo svoje vojake, ker smo opozorili javnost na kulturni škandal, ki ga predstavlja v jami pod skalo bivaljoča starša Marijana Požar v Retečah ob Sori. Nesrečna starša spada v občino Staro Loka, kjer imajo liberalci župana in občino v svojih rokah in bi morali oni skrbeti za onemogoči, pravi «Slovenec». Da bo klerikalno trobilo potolaženo, mu povemo, da streljamo vedno tudi v svoje vojake, če kaj zagreše. «Slovenec» seveda vsako lumparijo svojih vojakov dosledno zamoči. Če se je župan v Stari Loki v tem primeru pregrešil, naj ga pristojna oblast pozove na odgovor. Sicer smo pa informirani, da je storil v polni meri svojo dolžnost, ker je Marijan Požar ponudil v občini stanovanje, pa ga ni hotela sprejeti.

— **Na naslov železniške direkcije.** Iz krogov kopalcev nam pišejo: Včeraj je bil velikanski naval na vsa kopaliska ob Savi in Sori, zlasti na Reteče, kjer se je kopalo najmanj 2500 Ljubljancev. Eni so se odpravili že z jutranjim vlakom, drugi z dopoldanskim, tretji pa s popoldanskim. Jasn je, da na en vlak ni moglo spraviti množice kopalcev, ki so se odpravili z mesta s tremi, odnosno štirimi vlaki. Toda železniška uprava s tem ne računa in tako se je zgodilo, da so se morali strpati v en vlak vsi kopalci. Naval na vlak, ki prihaja v Ljubljano ob pol 8. zvečer, je bil v Retečah npopisen. Kopalci so se borili za mesta v vagonih, na hodnikih in celo na stopnicah, tako, da je res čudno, da se ni pripetila kakšna nesreča. Vlak je ustavil pred postajališčem in skoraj polovica kopalcev je morala drveti nazaj in si s komolci priboriti dostop do vagonov. Kopalci so se stlačili v vagonne kakor slanki v sodčke in predno je vlak prispel v Ljubljano, so bili vsi izmučeni in prepoteni, tako da bi se morali znova kopati, če bi hoteli imeti kaj od kopanja. Menimo, da bi morala železniška uprava v takih izrednih primerih poskrbeti za prevoz kopalcev na ta način, da bi odredila poseben vlak, ki bi vozil takoj za rednim. Samo na ta način bi se dalo prepeljati ogromne množice kopalcev, ne da bi jih natrpali v vagonne in med vagonne kakor slanki. Železnica itak dobro zasluži pri prevozu kopalcev in zato smo mnenja, da bi ne smela ravnati z njimi kakor z živino.

— **Nashe planine v filmu.** Pravkar se je odpravila večja ekspedicija T. K. «Skale» v Julijske alpe, kjer bo snimala velik kulturno - gospodarski - alpinistični film. Vsebinsko bo film vsestransko bogat. V njem se bo zrcalilo življenje tamšnjega dolinskega kmeta do poslednjega gorjana. Običaji, šege, noše se bodo družile s krasnimi panoramami gozdne, planšarske in vi-

sokogorske sfere v Julijskih alpah. V poučenem oziru bo nudil film bogate prikaze iz ljudskega življenja, faune in flore. Visokogorska turistika bo nazorno pred očila, kako znatno je napredovala naša plezalna tehnika. Gospodarski krogi se bodo zanimali zanj, ker bo film tudi v tem oziru izčrpal vsa podjetja in prizadevanja tamšnjega prebivalstva. Letovišča, hoteli in slična podjetja pa bodo imela v njem najuspešnejšo reklamo. Ker se bo film predvajal tudi v inozemstvu, je dolžnost naših gospodarskih in tujko - prometnih institucij, da podjetju čim najizdatneje pomagajo.

— **Razpis inženjerske službe.** Pri velikem županu mariborske oblasti je razpisano mesto inženjerja gradbene ali pa kulturnotehnične stroke v pripravljajnem in eventualno tudi v pomožnem položaju I. kategorije državnih uradnikov. Prošnje naj se vložijo do 28. t. m. pri velikem županu mariborske oblasti, kjer se dobivajo tudi nadaljna pojasnila.

— **Natečaj za docenta slovenske filologije.** Filozofska fakulteta v Skopju je razpisala natečaj na mesto docenta slovenske filologije (crkvenoslovenski jezik iz severozapadnih Slovanov). Rok natečaja 31. avgusta. Prijave je treba poslati dekanatu filozofske fakultete v Skopju.

— **Občni zbor Jugoslovenske gasilske zveze se je vršil včeraj v Mestnem domu.** Prišli so delegati z vseh krajev in izvolili namesto pokojnega g. Barleta za svojega starosta g. Josipa Turka iz Ljubljane, za podstarosta pa g. Vengusta iz Celja ter ostali odbor. Za predsednika odseka za kongres, ki bo zboroval leta 1930., je bil izvoljen g. Rihard Engelsberger iz Krškega. Podrobnejše poročilo še prihaja.

— **Malomarnost naše državne uprave.** V finančnem ministrstvu že od oktobra pripravljajo zaključek proračuna za leto 1928/29. Ko so zaključili račune za leto 1924/25, se je že pripravil proračun za leto 1928/29. Zanimivo je, da zaključek proračuna za leto 1924/25 še ni sankcioniran. Kajti o njem še vedno razpravlja finančni odbor. Naša država do lanskega leta sploh ni imela zaključenih računov. Zato ni čuda, da vlada v državnih finančnih tak kaos.

— **Vreme.** Barometer je sicer nekoliko padel in je kazal danes jutraj 766.5, toda dežja, ki bi bil še skoraj potreben, se ni pričakovati. Suša je od dne do dne hujša in če še ta teden ne bo dežja, bo požalo pripekačje solnce vso otavo in sočvje. Ob železniških progah zlasti ob gorenjski, zažigajo iskre iz lokomotiv suho travo, pa tudi žito. Dobro bi bilo, če bi železniška uprava poskrbela za primerne naprave na lokomotivah, da bi iskre ne zažigale žita. Vročina je od dne do dne hujša. Danes jutraj je kazal toplomer v Ljubljani 21 stopinj. Včeraj je bil dosežen glede vročine v naši državi rekord, ki ga bomo pa najbrž te dni še prekorajčili. Nikjer v državi niso imeli izpod 30 stopinj vročine. Povsod je bilo lepo in povsod je temperatura znatno poskočila. Največjo vročino so imeli v Splitu in sicer 36 stopinj. V Zagrebu je bilo 35, v Beogradu in Skopju 33, v Sarajevu 32 in v Ljubljani in Mariboru 31 stopinj.

— **Smrtna kosa.** V soboto je preminil v Ljubljani okrajni policijski nadzornik g. Mihael Stante. Pokojni je bil vzor vestnega policijskega organa, simpatičen in splošno priljubljen tako med svojimi stanovskimi tovariši, kakor med številnimi znanji in prijatelji Dames ob 46 ga bodo položili k večnemu počitku. V soboto je umrla po dolgi mučni bolezni zasebnica v Ljubljani g. Marija Kunc. Pokojna je bila splošno znana in priljubljena. Pogreb se bo vršil danes ob 18. s Tržaške ceste št. 34. Blag jima spomin! Težko prizadetim rodbinam naše iskreno sožalje!

Zobozdravnik
DR. PUHER
ne ordinira do 15. avgusta

Iz Ljubljane

— **Iz Tiakovanje ceste pred Škofljo.** Te dni so pričeli razkopavati cesto Pred Škofljo, ki jo bodo v najkrajšem času pričeli tlakovati z drobnimi granitnimi kockami. Zdaj pregledujejo in popravljajo električne kable in druge podzemne instalacije, ki so že precej starega datuma in jih je treba zdaj pripraviti za daljšo dobo, ker je potem popraviljanje po izvršenem tlakovanju združeno z večjimi stroški in težavami kakor pa sicer na prosti cesti.

— **Iz Letošnji nabori.** Če tretji dan trajajo letošnji vojaški nabori za mesto Ljubljano in njeno okolico. Vsako dopoldne oživi Mestni dom kot mravljišče ob jutranjem solncu in le ob večjih političnih shodih in zborovanjih je mogla beležiti velika dvorana tak obisk, kakor ga ima te dni. Naborniki prihajajo pred komisijo trezni in dostojni, kot še nobeno leto poprej. Semintja se začuje na ulici kak glasen vrisk potrjenca, kar pa ni nič slabega, dočim se prejšnja leta Ljubljana ni mogla vse naborne dneve odahati od neprestanega divjega tuljenja in robastega preklinjanja.

— **Iz Odpiranje in zapiranje trgovinski obratov v Ljubljani.** Na podlagi izvršilne uredbe velikega župana smejo biti odprte prodajalnice kolonialnega, delikatesnega, specerijskega in mešanega blaga in kramarske obratovnice v okolišu policijske direkcije ljubljanske poleti in pozimi od pol 8. do 12. ure in od 14. do 19. ure; trgovine s pisarniškim potrebščinami od pol 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure. Ob nedeljah so vse te obratovnice zaprte. Opozorjamo, da je uredba stopila v veljavo 14. t. m., po kateri naj se blagovolijo člani ravnati. Izvršilno uredbo bo Gremij trgovcev dostavil vsem članom prihodnje dni.

— **Iz Odpiranje in zapiranje trgovin v ljubljansko okoliškem srezu.** Gremij trgovcev za ljubljansko okoliško obvešča članke, da je veliki župan izdal izvršilno ured-

bo o odpiranju in zapiranju trgovin, na podlagi katere smejo biti trgovine odprte poleti od 7. do 12. in od 15. do pol 20. ure, pozimi pa od 7. do 12. in od pol 15. do 19. ure. Ob nedeljah lorajo biti obratovnice v vsem srezu ves dan zaprte. Članom se bo izvršila uredba dostavila prihodnje dni.

— **Iz Odhod državnega olimpijskega kolesarskega moštva v Amsterdam.** V soboto zvečer je odpotovalo državno olimpijsko moštvo pod vodstvom saveznega generalnega tajnika in znanega sportnega novinarja g. Boskoviča na IX. olimpijado v Amsterdam. Kolesarsko moštvo tvorijo: Banek Anton (Gradjanski sportni klub Zagreb), Solar Josi (moto - kolesarski klub Ilirija), Ljubič Stjepan (Hrv. klub, biciklista Sokol Bjelovar) in Škrabi Josip (Gradjanski sportni klub Zagreb). Na glavnem kolodvoru je pozdravil odhajajoče moštvo predsednik ljubljanskega olimpijskega propagandnega odbora g. Dr. Zupan in g. major Josip Jaklič. Mnogostevilni člani motokolesarske Ilirije so pozdravili odhajajoče moštvo s krepkim kolesarskim zdravjem.

— **Iz 10letnica umora rus. carske rodbine.** V torek 17. tm. na dan 10letnice umora carske rodbine se bo v ruski akademski menzi (šentpeterska vajašnica) vršilo predavanje g. Aleksandra Ivanovskega o »Golgoti carske rodbine (21. marca 1917 — 17. julija 1918)«. Začetek ob 20. uri. Vstop prost.

— **Iz Moška in ženska šentpeterska družina Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je nabrala v počaščenje 70letnice g. Viktora Rohrmanna za 10 kamnov 1000 dinarjev. — Lepa hvala! 561

— **Iz Policijske prijava in aretacije.** Tekom včerajšnjega dne so bile na policijski podane sledeče ovadbe: 1 tatvina, 2 kaljenja nočnega miru, 1 pijanost, 1 nedostojno vedenje, 2 prestopka obrtnega reda, 2 igranja na harmoniko brez dovoljenja, 1 nezgodna pri vožnji, 2 ovadbi radi tajne prosticije, 1 hoja po železniški progi, 1 policijski požar, 13 prestopkov cestno - policijskega reda in 13 prestopkov avtopredpisov. — Aretirani so bili: Z. Ivan radi tatvine, Š. Peter, ker je bil zasledovan radi tatvine, D. Franc radi suma tatvine in K. Zvonimir radi beračenja.

— **Iz Ponočnjaki.** Kljub številnim prireditvam včeraj policija ni imela veliko posla s preganjanjem ponočnjakov. Radi kaljenja nočnega miru sta bila ovadena samo dva, neki L. Ludvik in pa Marija B.

— **Iz Ukradena električna svetilka.** Tatom v teh hudih pasjih dnevih vse prav pride in kraježu tudi take stvari, ki zanje nimajo pravega pomena in jih zelo težko spravijo v denar, oziroma jih policija pri prodaji kmalu prime. Na policijski prijavi Franc Z., mizar v ljubljanskem Narodnem gledališču, da mu je v soboto dopoldne neznan izumovč med tem, ko se je mudil po opravkih pri neki stranki v hiši št. 10 v Dalmatinovi ulici, ukradel z njegovega kolesa, ki ga je imel prilonjenega ob steno v veži, električno svetilko znamke »Bosch«. Z. trpi 150 Din škodo.

— **Iz Izbujanja železniška legitimacija.** glaseča se na Milan Š k o f, Gladezna ulica 18, se prosi, naj se vrne na gornji naslov. 562

Sovjetska justica

Razsodba v tako zvanem doneckem ali rudniškem procesu je bila kruta in krvava, vendar pa ni presenetila. Sovjetski državni pravdnik Krilenko je predlagal 25 smrtnih obsodb, dasi je bil vseh obtožencev samo 54. Sodišče je njegovi zahtevi ugodilo samo deloma in obsodilo na smrt 11 obtožencev, druge pa na večletno ječo. Zanimivo je, da so bili vsi nemški strokovnjaki oproščeni.

Sovjetska justica se bistveno razlikuje od justice v drugih evropskih državah. To je revolucionarna justica, ki služi interesom revolucionarnega režima. Ta režim ima posebno pravo in zatira brezobzirno vse, kar se mu ne pokori. Ne sodi objektivno, marveč po potrebi in interesih onih, ki so na krmilu. Ne gre mu za pravičnost, niti za zaščito družbe pred sovražniki sovjetskega pravnega reda, marveč samo za to, da kruto kaznuje vse, ki niso brezpogojno udani sovjetskim mogotcem. Revolucionarnega značaja ni samo sovjetsko kazensko pravo, marveč tudi kazensko postopanje. Odločilno vlogo igrajo politični interesi. Vsak proces v sovjetski Rusiji je več ali manj političnega značaja. Navadnim zločincem se godi v Rusiji še najbolj, ker režim nima interesa na njihovih zločinih. Obsodbe, ki jih izreka sovjetska sodišča, so večinoma akt osvete, odnosno neke posebne vrste teror, kateremu se imajo boljševiki zahvaliti, da že enajsto leto vladajo.

Enajst let je dolga doba, toda v velikem zgodovinskem procesu, ki ga bo bodoči zgodovinar slovenske Rusije nazval »velika ruska revolucija«, je to samo epizoda. Pomisliti moramo, da je trajala francoska revolucija celih 13 let in da je bila Napoleonova doba koncem koncev tudi revolucionarni epilog. Če primerjamo Francijo koncem 18. stoletja z Rusijo po padcu carizma, moramo priznati, da je sovjetski režim samo epizoda, pa naj traja še tako dolgo.

S političnimi procesi boljševiki v Rusiji niso uvedli nič novega. Tudi carski režim je rad operiral s takimi procesi, ki pa niso bili tako kruti in niso imeli izključnega namena ščititi vladodržce. Carska Rusija se je tudi ozirala na mnenje zapadne Evrope, s katero je bila v političnih in finančnih stikih. Boljševiki se pa za mnenje evropske javnosti prav nič ne zmenijo. Sovjetska justica ostane v zgodovini osamljena. Prekosila je vse sodobne pojave in nikjer na svetu ne prakticirajo v sodstvu takih metod.

„Junaški“ general ima zdaj besedo

Navdušenje v Italiji po rešitvi ponesrečencev. — Podrobnosti o gigantskem delu ruske rešilne ekspedicije. — Kje je Amundsen?

»Agenzia Stefani« je izdala več posebnih izdaj, v katerih je poročala, da je ruski ledolomec »Krasin« sprejel na krov Malmgreenovo in Viglierijevo skupino Nobileove ekspedicije. Poročila so vzbudila v italijanski javnosti nepopisno navdušenje. Vso Italijo je presenetila vest, da se je Rusom po 48-dnevem napornem iskanju posrečilo najti nesrečne žrtve Nobileove ekspedicije. Za italijanske razmere je značilno, da se celo v cerkvenih krogih in v Vatikanu samem govori o čudežu, ki ga pripisujejo križcu, s katerim je poslal papež svojega zastopnika na severni tečaj. Ironija usode pa je hotela, da so rešili Italijane ruski junaki, ki se za papeževe križce presneto malo zanimajo. Tudi junastvo ruskega letalca Čuhnovskega, ki se ni hotel prvi rešiti, kakor Nobile, marveč je zahteval, naj »Krasin« najprej reši Italijane, je napravelo na italijansko javnost globok vtis.

Nobile bo vpokojen

Doslej še ni znano, zakaj je švedski učenjak Malmgreen še pred mesecem zapustil Nobileovo skupino, dasi je bil težko ranjen. Italijani mislijo, da je Malmgreen v obupu izvršil samomor. Marianijev oče, general Mariani, se je pred meseci od žalosti zaklenil v svoje stanovanje v Turinu in zdaj, ko je zvedel, da je njegov sin rešen, se je od radosti onesvestil. O prihodu generala Nobila v Rim se v Italiji sploh ne govori. Pač pa prispe te dni v Rim inženjer Marcanti s parnika »Citta di Milano«, da poroča Mussoliniju o katastrofi Nobileove ekspedicije. Mussolini namerava baje Nobila upokojiti. Kapitan Maddalena je bil pomaknjen v čin majorja v znak priznanja za prvo pomoč ponesrečencem.

Kaj pripoveduje Zappi

Rešeni Italijan Zappi iz Malmgreenove skupine pripoveduje, da so bili pri katastrofi »Italie« težko ali lahko ranjeni vsi udeleženci ekspedicije, ki so se nahajali v sprednjem delu zrakoplova. Zappi sam je moral ležati tri dni, ker je bil ranjen na prsih. Ker je bila ekspedicija popolnoma odrezana od zunanjega sveta, so se napotili trije peš proti severnemu rtiču, da dosežejo kopno in stijojo v stik z obljubljenim delom polarnih krajev. Čez dva tedna je Malmgreen tako opesal, da ni mogel več naprej in da sta ga morala tovariša pustiti na ledu. Mariani in Zappi sta nadaljevala naporno pot in prispejala na ledeno gore, obdane z vodo. Čez tri dni so bile njune zaloge živil izčrpane. Marianiju sta zmrznili obe nogi, tako da ni mogel več hoditi. V tem obupnem položaju sta ostala na ledeni gori 10 dni brez najmanjše nade na rešitev. Slednjič sta zagledala nad seboj letalo ruskega letalca Čuhnovskega. Drugi dan je zaslial Mariani, ki je bil tako izčrpan, da se ni mogel ganiti, tulenje siren. Kmalu sta opazila dim, ki se je valil iz dimnikov ledolomilca »Krasina«. Kljub temu pa nista verjela, da bi se mogel ledolomec približati ledeni gori. Zanašala sta se samo na rešitev z letalom. Ker nista imela nobene zveze z zunanjim svetom, nista vedela, da v polarnih krajih kar mrgoli rešilnih ekspedicij. Ko se je »Krasin« približal, sta pozdravila ruske junake solznih oči. Zappijev zdravstveno stanje je ugodno in tudi Mariani se je že opomogel.

Častna izjema med strahopetci

Mariani in Zappi sta pustila švedskega profesorja Malmgreena na ledu še živega. O tem je obvestil Zappi poročevalca sovjetske brzojavne agencije na krovu »Krasina«. Zappi je izjavil, da je bil Malmgreen čez dva tedna tako izmučen, da sta ga morala pustiti na ledu. Vsi člani Nobileove skupine so bili težko ranjeni. On sam je bil tako težko ranjen na prsih, da se prve tri dni sploh ni mogel premakniti. Mariani in Zappi sta ostala na ledeni gori brez najmanjše nade na rešitev.

Posadka ledolomilca »Krasina« je izjavila, da so hoteli najprej poiskati letalca Čuhnovskega in njegove tovariše, potem pa odpluti v zaliv Advent, da bi naložili premoga. Sele potem je hotel »Krasin« iskati Nobileovo skupino in Amundsena. Kapitan Sora je odšel 18. junija z dvema vodnikoma in sam iz Baverleysunda, da poišče ob obali Severovzhodne zemlje Malmgreenovo skupino. 21. junija je opazil norveški letalec Lützov Sorovo patroljo in ji vrget iz letala pismo sporočilo, v katerem opozarja kapitana Soro na slabo stanje ledu in mu svetuje, naj ne nadaljuje poti proti otoku Fojn. Sora pa tega obvestila ni našel. Opetovano je skušal doseči ledene gore in končno je prispel na otok Fojn. Švedski letalec so smatrali, da je njegov položaj zelo kritičen in zato so organizirali s finskimi letalci rešilno ekspedicijo. Ekspedicija kapitana Sore torej ni našla Marianijeve skupine, vendar pa je dokazala veliko požrtvovalnost in junastvo.

Dr. Malmgreen

Smrt dr. Fina Malmgreena je pretresla vso švedsko javnost. Stockholmski listi posvečajo mlademu raziskovalcu obširne članke, v katerih se ga spominjajo kot vzornega moža in uče-

njaka, čigar delovanje je bilo za znatnost velikega pomena. Dr. Malmgreen je bil rojen 1. 1895. v Felmu. Študiral je na vseučilišču v Upsali in po dolgih študijah na observatoriju na Laponskem je postal asistent meteorološkega zavoda v Upsali. Že kot 25letni mladenič se je udeležil z Amundsenom na parniku »Maud« prve polarne ekspedicije kot meteorolog in opazovalec. Udeležil se je tudi znanega Amundsenovega poleta na severni tečaj z zrakoplovom »Norge«. Brez pomisleka je sprejel tudi vabilo generala Nobila, naj se udeleži kot meteorolog njegove ekspedicije na severni tečaj, ki je postala zamj usodna.

Nobile ima besedo

Pariški list »Soir« objavlja 11 vprašanj, ki jih je naslovil neki švedski časnik na Nobila. Francoski list je dodal tem vprašanjem še 6 svojih, in sicer: Ali ni prišlo med Nobilom in Malmgreenom do ostrega konflikta? Ali ni prišlo morda celo do dejanskega spopada, v katerem je bil Malmgreen ranjen in se je skušal rešiti na ta način, da je pobegnil? Ali se ni Nobile bal, da bi utegnil Malmgreen razkrinkati njegovo pustolovščino? Zakaj kliče italijanska vlada Nobila domov? Ali nimajo oficijelni italijanski krogi namena preprečiti senzacionalna odkritja o Nobilevi pustolovščini?

Kdo je Čuhnovski

Ruski letalec Čuhnovski, ki je našel in rešil Malmgreenovo skupino, je častnik stare ruske armade. Njegov oče je bil višji častnik v carski armadi. Čuhnovski je bil rojen 1. 1896. Po končani srednješolskih študijah je vstopil v znano Mihajlovsko topničarsko šolo v Petrogradu, ki jo je dovršil z odliko spomadi 1. 1915. Kot častnik je odšel takoj na bojišče in se je udeležil vseh bojev na jugozapadni in rumunski fronti. Odlikovan je bil z vsemi častniškimi odlikovanji. Koncem 1. 1916. je dal topništvu slovo in postal letalec. S tem se je pričela njegova letalska kariera. Po boljševiški revoluciji je ostal v Rusiji in postal v rdeči armadi letalski inštruktor. Bil je na glasu kot eden najboljših strokovnjakov in poznal je dobro zlasti severno Rusijo. Zato ga je vojaška uprava priporočila vladi, naj bi ga poslala z ledolomilcem »Krasinom« v polarne kraje. Tudi ruski letalec Babuškin je bivši častnik carske armade, sedaj inštruktor boljševiškega letalstva.

O Amundsenu še vedno ni sledu

O Amundsenu še vedno ni duha ne sluha. V skandinavskih državah se vedno bolj boje za njegovo usodo. Mnogi so že obupali, da bi se posrečilo najti in rešiti znamenitega polarnega raziskovalca. Predsedstvo sovjetske sekcije arktičnega letalstva je obvestilo pomožni odbor, da je treba po njegovem naziranju iskati Amundsena ob vzhodni obali vzhodnega dela Spitzbergov in otokov Edge in Barents v fjordu Stor. Ruska rešilna ekspedicija je dobila nalog, naj išče Amundsena v tej smeri. Če se je posrečilo najti Amundsena in Alessandrijevo skupino, ki jo je odneslo z balonom in o kateri je Nobile trdil, da je zgorela, začno iskati truplo švedskega učenjaka Malmgreena, da ga z vsemi častmi pokopljejo v domači zemlji.

Za veselice, plese in slične prireditve izdeluje vabila, letake, lepake, plesne rede itd. okusno in po najnižji ceni

Narodna tiskarna v Ljubljani

Vročine še ne bo konec

Državni meteorološki zavod v Pragi poroča: V srednji, zapadni in južni Evropi je zavladalo vroče in suho poletno vreme, ki je tipičen pojav v podnebju naših krajev in nastoi navadno v drugi polovici julija. Včasih po pasjih dneh sploh ni. Vroče in suho vreme ne traja vsako leto enako dolgo. Nekatera leta traja vročina samo dva ali tri dni, so pa tudi leta, ko traja vročina več tednov. Tako vročino smo imeli 1. 1911. in 1921. ko je zavladalo suho vroče vreme 9. julija in je trajalo s poedinimi nevihtami do 12. avgusta. Takrat je dosegla temperatura v Pragi vrhunec. 27. julija ob 13.45 je znašala v senci 37.7. V tem času je znašala maksimalna temperatura 13 dni nad 30 stopinj, 6 dni pa celo nad 36 stopinj.

Vroče suho vreme se je pričelo letos že v maju. Maj in junij sta bila skoraj brez dežja, pač pa sta bila razmeroma hladna. Z julijem smo pa dobili hudo vročino, ki je dosegla zadnji teden nad 30 stopinj. Zelo verjetno je, da bo trajala vročina še več dni in da dežja še ne bo tako kmalu. Pritisk atmosfere v Evropi in nad priliegajočimi deli Atlantskega oceana je namreč zelo stanovit. Tudi nad kopnim stoji barometer zelo visoko in samo daleč proti severozapadu imajo nestanovitno vreme. Vse kaže, da bomo imeli letos hudo sušo in da vročine še ne bo tako kmalu konec.

Edgar Wallace:

TRLJE PRAVIČNIKI

ROMAN.

16.

Rath Hall.

V eni izmed prepovedanih sob, ki je bila polna aparatov, je bila tudi majhna električna peč, ki je tvorila središče zelo zanimivih Oberzohnovih poskusov. Imel je nekatera v ostalem nedolžna zdravila, v katerih so bile sestavine, ki jih je hotel izločiti. Dr. Oberzohn je trdno veroval v marsikatero stvar, ki jih moderna kemija odlaaga v kraljestvo pravljic. Tako je na primer verjel v »kamen modrih« in v možnost izpreminjanja nežlahtnih kovin v zlahtne. Napravil je bil že diamante; sicer je res, da bog zna kolike trgovske cene niso imele. Toda višek njegove vere je bilo, da mora biti nekeje v medicinskih snoveh skrivni eliksir, s katerim bi bilo mogoče življenje znatno podaljšati nad normalno mero. Ta eliksir je moral biti po njegovi sodbi napram vsem ostalim znanim lastnostim v nekako takem razmerju kakor radij napram svincu — nekaj, kar je mogel odkriti samo metafizik in kar je mogel pretvorniti v telo le potrpežljiv kemik. Steherno svobodno uro je posvečal uresničenju te svoje fiksne ideje; in tako je bil bil sredi poskusov, ko ga je zmotil telefonski zvonec.

Monty Newton mu je sporočil nesrečno vest; Oberzohnov obraz se je spenjal.

»Se vedno gori? Kaj nimate v Londonu nikake požarne brambore?«

»Ali je hiša zavarovana ali ne?« je v drugič vprašal Monty.

Dr. Oberzohn je premišljal. »Ne! Ni zavarovano. Toda to je tako malo pomembno v primeri z velikim dogodkom, ki ga pričakujem, da ni vredno o tem govoriti.«

»Požar je bil zaneten,« je besno nadaljeval Newton. »Gasilci so o tem trdno uverjeni. Ta prokleta tolpa se nad nami maščuje za to, kar se je dogodilo danes popoldne.«

»Ne vem, kaj se je danes popoldne zgodilo,« je mrko odgovoril Oberzohn. »In vi tudi ne veste ničesar. Bilo je nesrečno naključje, ki ga mi vsi obžalujemo. Kar se pa tiče tega človeka... nu, bomo že videli.«

Obesil je slušalo zelo skrbno nazaj, odšel po hodniku in nato po strmih in temnih stopnicah, ki o vodile v kuhinjo v podzemlju. Preden je odprl vrata, je

začel besno vikajoče glasove, in potem je z velikimi zadošenjem motril prizor, ki se je nudi njegovim očem.

Le dva moža sta bila v sicer prazenem lokal. Služinčad se je posluževala prave kuhinje na prednji fronti hiše, ta soba pa je služila bolj za nekako pralnico. Pri mizi je stal Gurthar, blede kakor smrt in njegove izbuljene oči so bile rdeče od togote. Njemu nasproti je bil mali, čokati Poljak z zavajenim obrazom in s klobasami pod očmi. Na mizi in na tleh raztresne kvarte so gospodu doktorju vedočile, da se je tu le ponavljal prizor, ki se je bil odigral že tolikrat in tolikrat.

»Prokleti goljuf!« je sikal Gurthar. »Videl sem, kako si pri deljenju skril kralja! Ti bi bil zmoežen ogoljufati celo slepca!«

»Ti pes! Ti...«

Govorila sta nemški. Tedaj je doktor zapazil, da je Gurthar segel z roko za pas.

»Gurthar!« je zavpil in možak se je zaobrnil kakor vrtavka. »V mojo sobo! Marš!«

Brez besede je možak šel mimo njega in doktor je ostal sam s sopihajočim Poljakom.

»Gospod doktor, Gunthra ni mogoče več prenašati!«

Njegov glas je trepetal od besa. »Rajši bi živel skupaj s praščim kakor s tem človekom. Saj ni nikdar normalen, razen kadar se zamoti s kokainom ali morfijem.«

»Tiho!« je ukazal Oberzohn in je pokazal na stol. »Počakajte tukaj, dokler se ne vrnem!«

Ko je bil Oberzohn v svoji sobi, je bil Gurthar že tam. Stal je strumno kakor vojak.

»Nu, Gurthar?« Njegov glas je zvenel skoro dobrodušno. Potrepljal je možaka po ramenih. — »Stvar z Gonsalezom se mora končati. Ali naj se moj Gurthar še nadalje kakor črv plazji pod zemljo? Nemogoče. Nocoj pojdeš k njemu in boš toliko pameten, da se ti ne bo ponesrečilo. Spomni se, Gurthar, on je bil tisti, ki te je bičal! On te je zvezal in zbičal! Dečko, tega ne smeš nikdar pozabiti! Tepel te je do krvi! Sedaj pojdeš k njemu. V navadni obleki. Kakor kontorist! Tako ga boš lahko opazoval! In potem udari... Dovoljujem ti!«

»Da, gospod doktor!«

Darujte za spomenik kralju Petru Osvoboditelju!

Nobilova blamaža v kronološkem redu

Poedini dogodki v zvezi z Nobilovo ekspedicijo na severni tečaj od 15. aprila do 13. julija. — Najvažnejša etapa italijanske polomije.

V naslednjem priročjuemo kronološki pregled dogodkov med Nobilovo polarno ekspedicijo, ki bo zabeležena v zgodovini kot ena največjih polarnih tragedij, obenem pa največja italijanska blamaža.

Nedelja 15. aprila: Zrakoplov »Italia« je startal ob 2. zjutraj v Milano, ko je prejel Nobile iz Nemčije ugodna vremenska poročila. Že čez starta je bil zelo neugoden. Nad Jugoslavijo in Avstrijo je vlada lo slabo vreme. Že ob 19.38 je Nobile sporočil, da je izgubil orijentacijo. Zrakoplov je blodil nad Češko in Moravsko in bombariral istočasno nad 25 radiopostaj. Vršile so se že priprave, da bi »Italia« pristala v Hlivicu, toda iz Berlina so Nobilu svetovali, naj nadaljuje polet proti Stolu.

Ponedeljek 16. aprila: Ob 8.35 je pristala »Italia« v Stolu in potegnili so jo v hangar. Treba je bilo popolniti zaloge benzina in plina.

Cetrtek 3. maja: »Italia« je startala ob lepem vremenu v Stolu ob 3.20 zjutraj in poletela proti Svalbardu. Ob 6. je dosegla švedsko obalo, nad katero je letela in dosegla kmalu po 13. otok Arholma, severno vzhodno od Stockholma. Nad vasjo Ap-penken na severni švedski obali je letel Nobilov zrakoplov 100 metrov nad zemljo. Tu je vrgel švedski meteorolog Malmgreen svoji materi v slovo zadnje pismo. Zvečer je »Italia« izgubila smer.

V petek 4. maja: Ob 9.10 je pristala »Italia« v Vadsö in se lahko poskušovala, ker je zadela ob brzjavni drog. Nobile je hotel takoj nadaljevati polet, toda vreme je bilo na severu neugodno.

Sobota, 5. maja: Dasi je prevladovalo naziranje, da ostane »Italia« v Vadsö najmanj dva dni, je Nobile ob 20.30 startal in poletel na Spitzberge. Med poletom je ves čas snežilo.

Nedelja 6. maja: Ob 11.45 se je pojavila »Italia« nad Kingsbayem. Ker je pihal močan veter, so spravili zrakoplov v hangar šele ob 13.

Sreda 23. maja: Iz Svalbarda so brzjavili, da se je Nobile oddolžil za polet na severni tečaj. Polet naj bi trajal 82 ur.

Cetrtek 24. maja: »Italia« javlja, da je med 1. in 2. uro zjutraj letela nad severnim tečajem. Polet je bil zelo naporen, ker je pihal ves čas močan veter, tako da se je moral »Zrakoplov« opetovano dvigniti zelo visoko. Znanstvena opazovanja so bila neznanatna. Severni tečaj je zakrivala gosta megla. Pristati ni bilo mogoče. Zrakoplov so pričakovali na Svalbardu popolniti.

Petek 25. maja: O »Italii« ni duha ne sluha. Boje se že za njeno usodo. Parnik »Citta di Milano« je v borbi z ledom brez moči.

Nedelja 27. maja: O »Italii« še vedno ni duha ne sluha. Oglašajo se radioamaterji, ki so baje slišali nejasne klice na pomoč. Norveška vlada je sklicala posvetovanje strokovnjakov v vojnem ministertvu. Sklenjeno je bilo poslati v polarne kraje letalo, ki bi iskalo Nobilov zrakoplov. Parnik »Hobby« se v največji naglici pripravlja na pot proti severu.

Ponedeljek 28. maja: Parnik »Citta di Milano«, ki je skušal prodreti proti severu, je obšel pri Novem Amsterdamu v ledu. Letalec Lützov-Holm je odstopal v Tromsø, kjer je naložil svoje letalo na parnik »Hobby« in se odpeljal v Kingsbay. Parnik »Braganza« pluje v Kingsbay, Amundsen in Sverdrup, ki sta bila baš na banketu v čast letalca Wilkina, sta na vprašanje norveške vlade odgovorila, da sta pripravljena udeležiti se rešilne ekspedicije. Amundsen je pa izjavil, da pomeni to iskati iglo v kopicu sena, če se ne posreči dobiti radiobrzjavo, no zvezo z »Italio«.

Torek 29. maja: »O »Italii« še vedno ni duha ne sluha.

Cetrtek 31. maja: Določil se baza za možno akcijo. Zagotovljena je že pomoč Italije, Norveške, Švedske in Rusije. Vršil se posvetovanje poveljnikov rešilnih ekspedicij. V Vladivostoku so prestregli klice na pomoč.

Petek 1. junija: Amundsen opozarja, da se je treba z rešilno ekspedicijo poizkusiti. Če hočejo doseči rešilne ekspedicije kak uspeh, morajo nemudoma odpotovati v polarne kraje.

Nedelja, 3. junija: Sovjetska pomožna komisija je sklenila poslati v polarne kraje dva ledolomilca s letali. Pozno ponoči je prestregel radioamater v južni Švedski klice »Italia« na pomoč.

Ponedeljek 4. junija: Radiobrzjavna zveza z »Italio« je vzpostavljena. Radiopostaji v Tromsø in Hensö sta prestregli Nobilovo poročilo, iz katerega je razvidno, da je ekspedicija obšla na zemlji Franca Jožefa.

Sreda 6. junija: Letalec Holm išče brez uspeha Nobilovo ekspedicijo. Po dolgem prizadevanju obšli sam na ledeni gori in čaka, da ga reši parnik »Hobby«.

Petek 8. junija: Radioamater v Altoni sporoča, da je prestregel klice »Italia«: »Nobenega zavetišča, izvemši ostanke zrako-

plova, ki se je razbil ob ledeno goro. smo živi, nekateri so ranjeni. Nobile uva- vaja kraj, kjer je obšla ekspedicija. Parnik »Citta di Milano« poroča, da je prejšnji dan prestregel klice na pomoč.

Sobota 9. junija: Preprič o tem, da-li so bile radiobrzjavne vesti prave. »Citta di Milano« poroča, da so ponesrečenci na 80. stopinji 15 minut severne širine in 22. stopinji vzhodne dolžine.

Nedelja 10. junija: »Italia« se neprestano oglašuje in je v zvezi s parnikom »Citta di Milano«. Nobile poroča, da je ekspedicija razdeljena v tri skupine. Prva (rdeče tabo- rišče) šteje 7 članov, med katerimi je tudi Nobile in ima dva ranjenca. Druga skupina je kakih 30 km dalje in šteje 6 moških, tretja di Milano» poroča, da so ponesrečenci na potila peš proti obali.

Sobota 16. junija: Ledolomilca »Maligin« in »Krasin« sta odpulla proti severu. Italijanski hidroplan, ki je letel Nobilu na pomoč, se je razbil pri Vadsö.

Nedelja 17. junija: Letalca Holm in Larsen iščeta brezuspešno Nobilovo ekspedici- cijo.

Torek 19. junija: Nobile je opazil letalo, toda letalec njega ni videl. Aapitan alpin- cev Sori se je napolil peš na pomoč pone- srečencem. Amundsen je startal z Guilbaud- dom in Dietrichsonom.

Sreda 20. junija: Amundsen je izginil brez sledu Italijanski pilot Maddalena je našel Nobila in mu vrgel 300 kg živil in obleke. Nobile je opazil dve norveški le- tali.

Sobota, 23. junija: Radiopostaje so baje prestregle Amundsenovo brzjavko, v ka- teri vprašuje, kakšno je vreme na Medved- jem otoku.

Nedelja 24. junija: Lundborg je znova priletel k rdečemu taborišču, toda njegovo letalo se je prevrnilo in letalec je obšel na ledeni gori. Kapitan Sverdrup organizira rešilno ekspedicijo, da reši Amundsen.

Petek 29. junija: Pogreša se ruski letalec Babuškin.

Sreda 4. julija: Babuškin se je srečno vr- nil na krov ledolomilca »Maligin«.

Petek 6. julija: Lundborg reši njeov prijatelj, ki pristane pri rdečem taborišču. Lundborg opisuje grozote bivanja na ledeni gori.

Sreda 11. julija: Ruski letalec Čuhnovski je našel Malmgreenovo skupino, pa ni mo- gel pristati na ledolomilcu »Krasinu« in je sam obšel v ledu.

Cetrtek 12. julija: Ledolomilec »Krasin« vzame na krov Zappija in Marianija. Šved- ski učenjak Malmgreen je mrtev. Kmalu doseže »Krasin« tudi Nobilovo skupino v rdečem taborišču in jo vzame na krov z Lundborgovim letalom vred. Upa, da reši tudi kapitana Sorija, ki se je že oglašil.

Dvokolesa, otro ki vozički, šiv. stroji

najnovije iznajdbe, motorji, pneumatika »Michelin« (poseben oddelek za popolno popravilo). — Prodaja na obroke. — Ilu- strovani cenik franco. Cene zelo znižane.

»TRIBUNA« F. B. L.

tovarna dvokoles in otroških vozičkov. LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Mlatilnico

lokomobil 4 do 5 PH. Natančni popis in ceno. Slivar Ljutomer. 1321

Trgovski pomočnik

izurjen v specijalni trgovini, išče službo v Ljubljani event. gre za skladiščnika. Ponudbe na upravo »Sl. Naroda« pod »Ljubljana — 1301«.

Hišo

dvo ali večdružinsko v dobrem stanju v Ljubljani kupim proti ta- kojšnemu plačilu. Posredovalci so izključeni. Ponudbe z navedbo ce- ne poslati na upravo »Sl. Naroda« pod »Hiša«. 1333

Upokojenec

star 45 let, zmoežen kavcije, išče službo inkasanta ali vratarja. Na- stop 1. avgusta. Ponudbe na upravo lista pod »Poštena«. 1334

Šivilja

za obleke in perilo išče službo, ev. gre šivat v trgovino, priporo- ča se tudi na dom. Ponudbe na upravo lista pod »Vestna«. 1335

Dobra šivilja

za vse gre šivat za dalj časa na dom. Ponudbe na upravo »Sl. Na- roda« pod »Spretna«. 1336

Malinov sok

izvrsten, pristen, dobite pri Lovro Sebenik, Ljubljana, Knezova ulica. 1297

Sobarica

ki je že več let službovala v več- jem hotelu, išče službo v letovi- šču. Ponudbe na upravo lista pod »Sobarica«. 1323

Pazite na obleke

cer si veliko, veliko lahko pri- uranite, če jo daste čistit in barvat v kemično pralnico, kjer je cena najnižja in najbolj solidna po- strežba

Anton Boc,

LJUBLJANA, Selesburgova ul. št. 6, I. — tovarna Viš-Olinec.

MR. BAHOVEC

PLANINKA

CA 7.

prenavlja, čisti in oves- tuje kri, izboljša slabo prebavo, slabotno delo- vanje črevesa, napihova- vanje, obolenja mokracne kisline, jeter, žolca in žolčni kamen. Vzpostavlja apetit in izbornu učink- uje pri arteriosklerozah. — »PLANINKA« čaj je pristen v plombiranih pa- ketih po Din 20.— s na- pisom proizvajalca: LEKARNA BAHOVEC Ljubljana, Kongresni trg (Dobri se vseh lekarnah)

Edini pristni

malinovec

limonov sok, oranžni sok in sadne

marmelade

priporoča trdka

Srečko Potnik in drug

parna destilacija esenc, eteričnih proizvodov, eterov ter izdelovanje sadnih sokov in marmelad.

LJUBLJANA

Metelkova 13

Telefon 2110

Makulturni papir

kg à Din 4'—

orodaia uprava »Slov. Naroda.«

NAJELEGANTNEJSA

NAJCENEJSA IN

NAJBOLJ ZANIMIVA

SLOVENSKA KNJIGA JE

ŽIVLJENJE IN SVET

LETNIK

1927

Ta krasna knjiga, polna najrazličnejše za- bavne in poljudno znanstvene vsebine, je kot izobraževalna knjiga potrebna vsaki sloven- ski hiši

Je pa s svojo krasno originalno vezavo kras sprejemnice, salona in knjižnice. Po tej knjigi bo vedno z veseljem segel vsakdo, ki hoče spoznavati svet, njega skrivnosti, napredek in lepo pripovedovanje.

ZIVLJENJE IN SVET

se naroča pri upravi

»JUTRA« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 54. in stane

vezana v barvotisku I. in II. polletnik Din 130
vezana v zlatotisku I. in II. polletnik Din 140
poština Din 14.— povzette Din 18.—

Onim, ki so zbirali letnik in ga nameravajo dati sami vezati, nudimo originalne platnice po sledečih cenah:

v barvotisku Din 20.—
v zlatotisku Din 25.—
poština Din 4.— povzette Din 7.—

Na razpolago so tudi kazala za I. polletje letnika 1928 po Din 1.— za izvod proti pred- plačilu.

Kdor želi imeti originalno vezavo, naj nam vpošlje komplet letnik ali pa I. polletje letnika 1928. Vrnili mu jih bomo vezane.

Vezava stane posebej v barvotisku Din 30.— v zlatotisku Din 35.—
poština Din 14 povzette Din 18.—

Naročajte torej to najlepšo in najkoristnejšo slovensko knjigo